AH 155

2026Z17833

Antwoord van minister Boekholt-O’Sullivan (Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening) en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, mede namens de minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport (ontvangen 28 september 2026)

1. Heeft u kennisgenomen van de uitzending van Buitenhof van zondag 30 augustus jongstleden waarin de burgemeester van Amsterdam de noodklok luidde over daklоosheid in de grote steden?

Antwoord:
Ja.

2. Hebt u er kennis van genomen dat ten minste Nijmegen, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Arnhem, Groningen en Almere nu de oproep van burgemeester Halsema hebben gesteund?

Antwoord:
Ja.

3. Wat is uw reactie op de constatering van de burgemeester van Amsterdam dat de leefbaarheid in de vier grote steden steeds verder onder druk komt te staan door de combinatie van toenemende daklоosheid, verloedering, crackgebruik en mensen met verward gedrag?

Antwoord:
Het kabinet herkent en erkent de zorgen die gemeenten hebben over daklоosheid, de specifieke problematiek op straat en de leefbaarheid die daarmee in verschillende steden onder druk komt te staan. Het kabinet werkt daarom samen met gemeenten en zorgpartijen aan verschillende maatregelen die de problematiek tegen moeten gaan, zoals het Nationaal Actieplan Daklоosheid, dat preventie en huisvesting met passende ondersteuning centraal zet, en de interdepartementale aanpak voor verward en onbegrepen gedrag onder leiding van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Voor dakloze EU-(arbeids)migranten wordt doorgaans ingezet op terugkeer naar werk of land van herkomst, vanuit kortdurende opvang. In het antwoord op vraag 5 wordt de aanpak hierbij nader toegelicht.

4. Kunt u reageren op de vaststelling van de burgemeester dat zij "al een aantal keer de noodklok richting Den Haag" heeft geluid, maar dat dit "te weinig beantwoord" wordt? Is het kabinet bereid op korte termijn in gesprek te gaan met de burgemeesters van de vier grote steden om te komen tot een gezamenlijke, structurele aanpak van daklоosheid en drugsoverlast? Zo ja, op welke termijn kan de Kamer hierover worden geïnformeerd? Zo nee, waarom niet?

Antwoord:
Het kabinet spreekt met regelmaat met de VNG, de G4 en individuele gemeenten over problematiek die raakt aan dakloosheid, verward en onbegrepen gedrag, arbeidsmigratie en volkshuisvesting. In die overleggen wordt gezamenlijk met medeoverheden besproken welke stappen genomen kunnen worden en hoe gemeenten hierbij geholpen kunnen worden. Het kabinet zet deze overleggen graag voort en zal deze specifieke oproep daarin meenemen. Uw Kamer wordt jaarlijks geïnformeerd over de voortgang op het uitvoeren van de aanbevelingen van het Aanjaagteam Bescherming Arbeidsmigranten en het Nationaal Actieplan Dakloosheid.

5. Deelt u de analyse van de burgemeester dat het Rijk medeverantwoordelijk is voor deze problematiek en dat er ook vanuit het Rijk "grote maatregelen" nodig zijn? Zo nee, waarom niet? Zo ja, welke maatregelen worden er al genomen of bent u van plan te nemen?

Antwoord:

Grote vraagstukken vragen een aanpak waarin verschillende overheden gezamenlijk optrekken, samen met sociale partners, maatschappelijk middenveld en andere betrokken partijen. Het Rijk is er daarbij onder andere verantwoordelijk voor dat de randvoorwaarden voor gemeenten in orde zijn om gericht beleid te kunnen voeren om deze problematiek tegen te gaan. Daarom werkt het kabinet op zowel wonen, zorg als arbeidsmigratie aan het verbeteren hiervan.

Het interdepartementale programma verward en onbegrepen gedrag waarin VWS, JenV, SZW, VRO en BZK samenwerken, richt zich op een groep mensen met diverse problematiek die de grip op hun leven kwijt is of dreigt te raken. Een deel van deze mensen verblijft op straat en veroorzaakt overlast. Specifiek richt de aanpak zich op het creëren van meer woningen en passende (woon)zorgvoorzieningen, het stimuleren van gegevensuitwisseling, standaardisering en uniformering van werkwijzen met ruimte voor lokaal maatwerk en het realiseren van voorspelbare en domeinoverstijgende financiering in de regio’s tussen de domeinen wonen, zorg en veiligheid. Eind september volgt een voortgangsbrief over deze aanpak. Daarin wordt een verkenning

met de Nederlandse ggz en Aedes benoemd naar mogelijkheden om terreinen van ggz- en andere zorginstellingen te benutten voor passende woonvormen. Hierbij kan het gaan om prikkelarme en beschutte woonvormen, maar ook om reguliere woningen waarbij zorg en ondersteuning dichtbij beschikbaar zijn. De bereidheid van zorginstellingen om hun terreinen hiervoor te benutten biedt kansen om verschillende woon- en zorgvormen beter met elkaar te verbinden. Met het Nationaal Actieplan Dakloosheid: Eerst een Thuis (NAD) ondersteunt het kabinet gemeenten bij de beweging naar Wonen Eerst, waarbij een duurzame woonplek met passende begeleiding het startpunt is voor herstel. Het komende jaar hierbij ingezet op een versnelling hiervan.

Daarnaast is op 1 juli 2026 de Wet versterking regie volkshuisvesting (Wvrv) in werking getreden. Hiermee worden gemeenten verplicht om in hun volkshuisvestingsprogramma inzicht te geven in de huisvestingsopgave voor

aandachtsgroepen. Tot deze aandachtsgroepen behoren onder andere (dreigend) dak- en thuisloze mensen, mensen die uitstromen uit beschermd wonen, mensen die een ggz-kliniek verlaten en arbeidsmigranten. Daarnaast zijn gemeenten met de inwerkingtreding van de Wvrv verplicht om per 1 januari 2028 een huisvestingsverordening op te stellen, waarbij bepaalde groepen woningzoekenden verplicht urgentie krijgen op een sociale huurwoning. Dit geldt onder andere voor dakloze gezinnen met minderjarige kinderen. De regeling waarin de groepen verplicht urgenten worden gedefinieerd wordt momenteel verder uitgewerkt. Uit de Wvrv volgt tevens de verplichting om regionaal afspraken te maken over de verdeling van de verplicht urgent woningzoekenden. Dit heeft als doel om de spreiding van de verplicht urgent woningzoekenden over de verschillende gemeenten te verbeteren.

Verder geldt dat met de Wet goed verhuurderschap, die op 1 juli 2023 in werking is getreden, een landelijk geldende basisnorm is geïntroduceerd voor het gedrag dat een goed verhuurder betaamt. Deze normen omvatten onder andere een verbod op intimidatie en woondiscriminatie, regels over waarborgsommen en servicekosten, en de verplichting voor verhuurders om hun huurders te informeren over diens rechten en verplichtingen ten aanzien van het gehuurde. Hiermee is voor zowel huurders als verhuurders meer duidelijkheid gecreëerd over wat wel en niet mag. In aanvulling hierop bevat de wet in het geval van verhuur aan arbeidsmigranten nog de regel dat een huurovereenkomst en arbeidsovereenkomst in losse documenten moeten zijn vastgelegd, en dat arbeidsmigranten moeten worden geïnformeerd over hun rechten en plichten ten aanzien van het gehuurde in een taal die zij kunnen begrijpen. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor het toezicht en de handhaving van de bovengenoemde regels. Dit kan naar aanleiding van een melding, binnengekomen bij het meldpunt dat elke gemeente sinds 1 januari 2024 verplicht moet hebben ingesteld, maar ook proactief, dus zonder voorafgaande melding. In aanvulling op de handhaving van de algemene regels van goed verhuurderschap, kunnen gemeenten er bovendien nog voor kiezen om een verhuurvergunning in te stellen. Hieraan kunnen eveneens bepaalde, landelijk geüniformeerde, voorwaarden worden verbonden.

De Wet goed verhuurderschap is afgelopen zomer geëvalueerd. De uitkomsten van dit evaluatieonderzoek heb ik recentelijk aan uw Kamer aangeboden.

De burgemeester sprak ook over dakloze EU-arbeidsmigranten. Sinds 2023 is er specifiek ten aanzien van dakloze EU-burgers een Plan van Aanpak kwetsbare dakloze EU-burgers gelanceerd. Onderdeel daarvan is een landelijke aanpak voor kortdurende opvang en begeleiding van niet rechthebbende dakloze EU-burgers. Wanneer duurzaam verblijf en werk in Nederland niet haalbaar zijn, is terugkeerondersteuning een vast onderdeel van deze aanpak. Uitgangspunt hierbij is vrijwillig en zelfstandig vertrek. De ervaring leert dat terugkeer van EU-burgers het meest duurzaam is wanneer er perspectief bestaat in het herkomstland en het uitgangspunt is vrijwillig en zelfstandig vertrek. Gemeenten en Rijk werken hierbij samen met maatschappelijke organisaties, zoals Stichting Barka, het Leger des Heils en de Regenboog Groep, voor toegankelijke informatie, praktische hulp bij de reis en – waar mogelijk – een warme overdracht in het land van herkomst. Indien een EU-burger niet meewerkt aan zelfstandig vertrek, kan, binnen de geldende juridische kaders, gedwongen terugkeer door de Dienst Terugkeer en Vertrek (DTenV) volgen.

Uw Kamer is verder op 10 september jl. geïnformeerd over het besluit van het kabinet om de inhoudingsmogelijkheid voor huisvestingskosten op het minimumloon af te schaffen. Het streven is om dit in samenhang met de inwerkingtreding van de Wet passende huurcontracten te regelen. De Wet passende huurcontracten heeft deze zomer in internetconsultatie gelegen. Het streven is dat de wet op 1 juli 2028 in werking treedt en daarmee ook het besluit om de inhoudingsmogelijkheid af te schaffen.

6. In welke mate zijn wat u betreft werkgevers verantwoordelijk voor het feit dat arbeidsmigranten massaal op straat belanden? Wat bent u bereid hieraan te doen?

Antwoord:

Er is niet één oorzaak van dakloosheid. In 2022 is in opdracht van de ministeries van VWS, SZW en JenV door het IVO nader onderzoek gedaan naar oorzaken waarom arbeidsmigranten op straat terecht komen. In het onderzoek naar ‘Routes naar dakloosheid’ worden 5 voorname redenen opgesomd waarom mensen dakloos raken: 1) werkverlies; 2) voortdurende kwetsbaarheden (opgelopen in het thuisland); 3) verbroken relatie en werkverlies; 4) direct dakloos na aankomst en 5) ernstige gezondheidsproblemen. Het valt in dit onderzoek op dat veel mensen op straat belanden door persoonlijke omstandigheden, onafhankelijk van de werk- en woonomstandigheden (inclusief de zogenaamde ‘package deals’, wat inhoudt dat zowel werk, woning als zorgverzekering door dezelfde partij geregeld wordt). Behalve slechte en onzekere werk- en woonomstandigheden vergroten persoonlijke individuele factoren de kans op dakloosheid, zoals (problematisch) middelengebruik, psychische problematiek en de (nog) ontbrekende binding met Nederland. In het onderzoek blijkt dat 60% van de onderzochte populatie (N=42) vanwege deze persoonlijke omstandigheden op straat kwam. Dit is een belangrijk nuance op het beeld dat dakloosheid onder arbeidsmigranten voor het merendeel veroorzaakt wordt door slecht werkgeverschap en/of package deals.

Werkgevers kunnen wel een verantwoordelijkheid nemen op dit vraagstuk. Het kabinet ziet in de praktijk ook dat op verschillende plekken in Nederland werkgevers en huisvesters bijdragen aan oplossingen, bijvoorbeeld door het voorzien in tijdelijke opvang en/of begeleiding naar nieuw werk. Momenteel is het kabinet, in lijn met de motie van den Brink, aan het verkennen hoe dergelijke initiatieven breder ingezet kunnen worden. Tegelijkertijd is het zo dat een directe afhankelijkheid van de werkgever voor een woning sneller tot dakloosheid kan leiden bij een abrupt einde van de werkrelatie. De minister van VRO werkt dan ook aan een wetsvoorstel om de huurbescherming van arbeidsmigranten te verbeteren. Zie daarvoor het antwoord op vraag 9.

7. Hebt u kennisgenomen van de vorige maand aangekondigde maatregelen tegen dakloosheid van de Britse premier Burnham, waaronder nieuwe opvangmogelijkheden, praktische hulp voor mensen bij huisvesting, gezondheidszorg en andere behoeften, en een nationale top met verschillende actoren? Wat is het Nederlandse kabinet bereid te leren van deze aanpak?

Antwoord:
Ja, het kabinet heeft kennisgenomen van de aangekondigde maatregelen in het Verenigd Koninkrijk. De nieuwe Britse maatregelen gaan uit van een combinatie van opvang, passende huisvesting en toegang tot zorg en ondersteuning. Dit sluit aan bij het Nationaal Actieplan Dakloosheid dat sinds 2022 de leidende aanpak is in Nederland. Op dit moment kent het kabinet een brede samenwerking met vertegenwoordigers van gemeenten, woningcorporaties, zorgpartijen en belangenbehartigers, zowel voor het Nationaal Actieplan Dakloosheid als voor het beleid rondom arbeidsmigratie en het versnellen van de woningbouw.

8. Ziet het kabinet ook dat arbeidsmigranten een groot deel vormen van het aantal dakloze mensen (circa 1500 van de 3644 in beeld gebrachte dakloze mensen in Amsterdam)? Deelt het kabinet de constatering van de Amsterdamse burgemeester dat het toenemende aantal dakloze arbeidsmigranten samenhangt met gebrekkige huurbescherming, doordat arbeidsmigranten bij ontslag dakloos worden? Zo nee, waarom niet en waardoor komt dit dan wel volgens het kabinet?

Antwoord:
Dakloosheid raakt een diverse groep aan mensen met verschillende problematiek en is vaak moeilijk te meten, omdat slechts een deel van de dakloze mensen op straat verblijft. Tellingen en schattingen van verschillende organisaties laten wel zien dat EU-arbeidsmigranten relatief oververtegenwoordigd zijn bij de dakloze mensen die op straat verblijven. Onder vraag 6 staat beschreven dat er diverse redenen aan dakloosheid ten grondslag kunnen liggen. Ontslag is daarmee niet de enige reden waarom EU-burgers op straat kunnen belanden. Wel is het zo dat arbeidsmigranten vaak zonder huurbescherming worden gehuisvest, waarmee zij huisvesting kunnen verliezen op het moment dat de arbeidsrelatie eindigt. De minister van VRO werkt daarom aan een wetsvoorstel om de huurbescherming van arbeidsmigranten verbeteren. Zie hiervoor het antwoord op vraag 9.

9. Herinnert u zich het voorstel van eind vorig jaar om in de wet een nieuwe opzeggingsgrond op te nemen dat een werkgever de huurovereenkomst mag opzeggen indien de arbeidsrelatie is beëindigd? Kunt u reageren op de kritiek van de Amsterdamse burgemeester en tal van maatschappelijke organisaties (waaronder de Woonbond, Dakloosheid Voorbij!, Valente, het Leger des Heils en de FNV) dat deze maatregel, die in strijd is met de aanbevelingen van de commissie-Roemer, zal leiden tot meer dakloosheid onder arbeidsmigranten?

Antwoord:

Het kabinet heeft als doel onwenselijke situaties zonder huur(prijs)bescherming tegen te gaan en de huur(prijs)bescherming voor arbeidsmigranten en andere huurders te verbeteren en te verduidelijken. Daarom is deze zomer het wetvoorstel passende huurcontracten in internetconsultatie gebracht.

Waar in de sector wordt gesproken over huisvesting op basis van ‘short-stay’ wordt binnen het huurrecht een beroep gedaan op de uitzondering in artikel 7:232, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek. Het huurrecht kent het begrip ‘short-stay’-contracten echter niet. Op grond van deze bepaling is Titel 4, Afdeling 5 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing op huur welke een gebruik van woonruimte betreft dat “naar zijn aard slechts van korte duur is”. Dit betekent kort gezegd dat de huurbescherming niet van toepassing is

op deze vorm van huur en huurders makkelijk hun woonruimte kunnen verliezen. Dit draagt bij aan de kwetsbare situatie waarin veel arbeidsmigranten zich bevinden en kan ertoe leiden dat arbeidsmigranten hun woning verliezen op het moment dat hun werk stopt.

Het in internetconsultatie gebrachte wetsvoorstel passende huurcontracten bevat daarom het voorstel om de uitzondering huur van woonruimte ‘naar zijn aard van korte duur’ te begrenzen tot maximaal 30 nachten. Dit betekent dat indien huisvesting langer duurt dan 30 nachten, er hoe-dan-ook sprake is van huurbescherming en ook huurprijsbescherming. Conform de Wet vaste huurcontracten komt dit in beginsel dan neer op een huurbescherming voor onbepaalde tijd.

Bij het opstellen van het genoemde wetsvoorstel heeft de minister van VRO echter in overweging genomen dat een vast huurcontract niet altijd passend is in de uiteenlopende situaties waarin arbeidsmigranten worden gehuisvest. Huisvesting van arbeidsmigranten vindt geregeld plaats op het terrein van de werkgever en/of op locaties waar volgens het omgevingsplan geen permanente bewoning is toegestaan. Het in internetconsulatie gebrachte voorstel bevat daarom een aanvullende maatregel die het mogelijk moet maken om tijdelijke huurcontracten te gebruiken voor de huisvesting van arbeidsmigranten, waarbij de voorwaarde is dat het moet gaan om een woonruimte die voldoet aan bepaalde kwaliteitsnormen (de ‘Roemer-normen’). Ook bevat het voorstel de mogelijkheid om, indien er sprake is van huisvesting op het eigen terrein en iemand daar niet langer werkzaam is een vast huurcontract via de rechter te kunnen ontbinden. Dit vindt het kabinet gezien de aard en locatie van de huisvesting redelijk.

De minister van VRO is zich ervan bewust dat het toestaan van een tijdelijk contract of het mogelijk maken om een vast contract te ontbinden, inhoudt dat de huisvesting van een arbeidsmigrant op een bepaald moment kan ophouden en daarmee dat deze voorstellen op gespannen voet kunnen staan met de uitgangspunten van de Wet vaste huurcontracten en de beleidsinzet om wonen en werken zoveel mogelijk te scheiden. Anderzijds is de voorgestelde situatie waarbij sprake is van een tijdelijk contract, met huurbescherming en huurprijsbescherming over een vooraf afgesproken periode, een wezenlijke verbetering ten opzichte van de bestaande situatie. Ook is het voorgestelde volgens het kabinet niet in strijd met het advies van de commissie Roemer. De commissie Roemer adviseerde voor de verhuur met huurbescherming aan arbeidsmigranten een opzegtermijn van 1 maand en adviseerde verhuur zonder huurbescherming voor een periode van 4 maanden toe te blijven staan. Het in internetconsultatie gebrachte voorstel is op verschillende punten strenger dan dat.

De internetconsultatie heeft ruim 140 reacties opgeleverd, die op dit moment door de minister van VRO worden bestudeerd. Gelijktijdig met de internetconsultatie van de Wet passende huurcontracten heeft de minister van VRO een bredere verkenning uitgevoerd naar het stelsel van tijdelijke huurcontracten. Deze verkenning is ook aan uw Kamer toegezegd. Onder andere op basis hiervan wordt met realisme gekeken waar het stelsel van vaste en

tijdelijke huurcontracten knelt en of het in internetconsultatie gegeven wetsvoorstel passende huurcontracten aanpassing behoeft. De verwachting is dat uw Kamer dit najaar geïnformeerd wordt over het vervolg.

10. Is het kabinet het eens dat het toestaan van tijdelijke huurcontracten voor arbeidsmigranten – zoals het kabinet momenteel voorstelt in het wetsvoorstel passende huurcontracten – het risico met zich meebrengt dat arbeidsmigranten sneller dakloos raken? En is het kabinet bereid om – mede naar aanleiding van de oproep van de burgemeester van Amsterdam – dit voorstel te herzien?

Antwoord:

Zie het antwoord op vraag 9.

11. Op welke wijze is het kabinet voornemens om de problemen van dakloze arbeidsmigranten op te lossen? Is het kabinet bereid om de aanbevelingen van de commissie-Roemer uit te voeren, ervoor te zorgen dat arbeidsmigranten dezelfde rechtspositie krijgen als andere werknemers, en de afhankelijkheid tussen arbeid en huisvesting te verminderen?

Antwoord:
Op het thema arbeidsmigratie wordt binnen het interdepartementale projectteam arbeidsmigranten (IPA) gewerkt aan de uitvoering van de maatregelen van het Aanjaagteam Bescherming Arbeidsmigranten (Commissie Roemer). Dat wordt gezamenlijk gedaan met medeoverheden en sociale partners. Het Rijk helpt gemeenten met het inzichtelijk maken van de rechten en plichten die dakloze EU-burgers hebben. Ook wordt gewerkt aan preventieve maatregelen, zoals de inwerkingtreding van de Wet toelating terbeschikkingstelling van arbeidskrachten (Wtta) en aan verbetering van huurbescherming voor arbeidsmigranten. Dit kabinet heeft daarnaast besloten om een uitzendverbod in de vleessector in te voeren en de inhoudingsregeling op het Wettelijk minimumloon voor huisvesting af te schaffen.

Uw Kamer ontvangt jaarlijks een monitor over de voortgang van de uitvoering van de aanbevelingen van het Aanjaagteam, waarin ook de voortgang op de actie ten aanzien van dakloze arbeidsmigranten/EU-burgers is opgenomen. Uw Kamer ontvangt dit jaar voorafgaand aan het commissiedebat over arbeidsmigratie van 12 november van de minister van SZW de volgende versie van deze monitor met bijgaand een brief waarin het kabinet de voortgang apprecieert.

12. Is het kabinet bereid om de regeling waarmee werkgevers tot 25 procent van het minimumloon van arbeidsmigranten inhouden in ruil voor huisvesting alsnog zo snel mogelijk – zonder eerst het beperken van *short stay* af te wachten – af te bouwen, zoals was voorzien?

Antwoord:
Uw Kamer is op 10 september geïnformeerd over het besluit van het kabinet om de inhoudingsmogelijkheid voor huisvestingskosten op het minimumloon af te schaffen. Het streven is om dit in samenhang met de inwerkingtreding van de

Wet passende huurcontracten te regelen. De Wet passende huurcontracten heeft deze zomer in internetconsultatie gelegen. Het streven is dat de wet op 1 juli 2028 in werking treedt en daarmee ook het besluit om de inhoudingsmogelijkheid af te schaffen.

13. Wat is volgens u de relatie tussen de massale *short stay* huisvesting van arbeidsmigranten en de toegenomen dakloosheid van arbeidsmigranten?

Antwoord:
Het huurrecht kent het begrip ‘short-stay’-contracten niet. Wel is het zo dat in de praktijk regelmatig gebruik wordt gemaakt van overeenkomsten waarbij een beroep wordt gedaan op deze uitzondering voor de huur van woonruimte ‘naar zijn aard van korte duur’. Zoals in het antwoord op vraag 9 is toegelicht betekent dat onder meer dat huurders in die gevallen geen huur(prijs)bescherming genieten en makkelijk hun woonruimte kunnen verliezen. In het wetsvoorstel passende huurcontracten doet de minister van VRO daarom het voorstel deze uitzondering voor de huur van woonruimte ‘naar zijn aard van korte duur’ te begrenzen op maximaal 30 nachten. Voor huisvesting van langere duur dient de huurbescherming gerespecteerd te worden.

14. Heeft Amsterdam het kabinet gevraagd om als pilot containerwoningen te mogen plaatsen voor dakloze moeders en kinderen? Bent u bereid deze ruimte te bieden, en zo ja, op welke termijn kan hierover duidelijkheid komen? Zo nee, waarom bent u hiertoe niet bereid?

Antwoord:
In een gesprek tussen de wethouder van Amsterdam en de minister van VRO met betrekking tot het huisvesten van deze doelgroep zijn ‘containerwoningen’ als oplossingsrichting genoemd. De gemeente Amsterdam heeft, buiten de reguliere vormen van huisvesting, verschillende mogelijkheden om met subsidie woonruimte voor deze doelgroep te realiseren. Omdat containerwoningen een vorm van flexwonen kunnen zijn is daar ook subsidie voor mogelijk. Met de Stimuleringsregeling Flex- en Transformatiewoningen (SFT) en de Regeling Huisvesting Aandachtsgroepen (RHA) kan Amsterdam woningen voor deze doelgroep realiseren, mits deze voldoen aan de voorwaarden van de regeling.